

14. Odpoveď ministra spravodlivosti Slovenskej republiky T. Boreca na interpeláciu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky M. Kadúca podanú 12. júna 2015 vo veci dĺžky praxe advokátskeho koncipienta

SEKRETARIÁT PREDSEDU	NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY	<i>Minister spravodlivosti Slovenskej republiky</i>
Dátum začínamenia:	13. -07- 2015	
Cíllo spisu:	PREDS - 544/2015	
Listy:	1/-	Priľohy: 12
RZ	ZH	LU

Tomáš Borec

Bratislava, 8. júla 2015
Č. 44267/2015/10-69757

Vážený pán poslanec,

dňa 17. júna 2015 mi bol doručený list predsedu Národnej rady Slovenskej republiky, č. PREDS-478/2015, ktorého prílohou bola Vaša interpelácia zo dňa 12. júna 2015, v zmysle ktorej ste ma požiadali o zodpovedanie nasledovných otázok súvisiacich s novelou zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o advokácii“), ktorou sa predĺžila požadovaná prax advokátskeho koncipienta z troch na päť rokov:

1. Osvedčilo sa v praxi predĺženie praxe advokátskeho koncipienta?
2. Zvýšila sa kvalita výkonu advokátskeho povolania v dôsledku zavedenia dlhšej praxe advokátskeho koncipienta?
3. Je dnes praktická príprava advokátskeho koncipienta v päťročnej praxi náležitejšia ako praktická príprava advokátskeho koncipienta v trojročnej praxi?
4. Plánuje Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky prehodnotiť v dohľadnej dobe dĺžku praxe advokátskeho koncipienta?

K Vami položeným otázkam mi dovoľte uviesť nasledovné:

Novela Zákona o advokácii, ktorou sa predĺžila minimálna požadovaná prax advokátskeho koncipienta ako podmienka pre zápis žiadateľa do zoznamu advokátov z troch na päť rokov, nadobudla v tejto časti účinnosť dňa 01. januára 2013.

Tak ako je uvedené v dôvodovej správe k predmetnej novele Zákona o advokácii, predĺženie prípravy na povolanie advokáta formou predchádzajúcej praxe advokátskeho koncipienta súvisí s mierou zodpovednosti advokáta pri výkone povolania. Kvalita výkonu povolania môže mať výrazné následky pre klientov, či už majetkové alebo v oblasti trestného práva súvisiace s osobnou slobodou, resp. bezúhonnosťou osoby, ktorú advokát zastupuje, resp. obhajuje. Tak ako nie je v prípade povolania lekára alebo pri iných náročných povolaniach žiaduce, aby priamu zodpovednosť prevzala osoba bez náležitej praktickej prípravy, tak v prípade povolania advokáta je takisto práve z vyššie uvedených dôvodov účelné, aby náležitá príprava na výkon advokátskeho povolania trvala dostatočne dlhý čas.

Ako isto viete, podmienka päťročnej praxe advokátskeho koncipienta nie je novým právnym inštitútom v slovenskom právnom poriadku. Jeho súčasťou bola až do roku 1999, kedy došlo k jej skráteniu na tri roky. Som toho názoru, že skrátenie tejto praxe v roku 1999 neznamenalo prínos pre kvalitu výkonu advokátskeho povolania, práve naopak, už vtedy som považoval túto zmenu za krok späť. Napokon, skrátenie dĺžky povinej koncipientskej praxe z päť na tri roky ani nemalo ambíciu skvalitniť výkon advokátskeho povolania, skutočným dôvodom tejto zmeny bola snaha o zatraktívnenie členstva v jednom z dvoch vtedy pôsobiacich združení združujúcich právnikov poskytujúcich právne poradenstvo.

Podľa štatistických informácií, ktoré Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky poskytli kontrolné orgány Slovenskej advokátskej komory, približne 65% zo všetkých disciplinárnych konaní vedených týmito orgánmi za posledných desať rokov pred účinnosťou predmetnej novely Zákona o advokácii bolo vedených proti advokátom, ktorí mali v čase disciplinárneho konania menej ako 5 rokov praxe.

Rovnako má znovuzavedenie podmienky päťročnej praxe advokátskych koncipientov význam z dôvodu, že úroveň vzdelávania právnických profesíí mala v posledných rokoch klesajúcu tendenciu, pričom predĺžením povinej praxe sa jednoznačne vytvoril priestor na dlhodobejšie, a tým aj na precíznejšie, vzdelávanie advokátskych koncipienťov.

V nadväznosti na uvedené, som presvedčený, že opäťovné zavedenie podmienky päťročnej praxe advokátskych koncipientov bude mať pozitívny efekt na kvalitu prípravy advokátskych koncipientov, a tým aj na kvalitu výkonu advokátskeho povolania. Napriek uvedenému presvedčeniu zastávam názor, že akékoľvek hodnotenie účinkov tejto úpravy by bolo v súčasnosti (približne dva a pol roka po jej účinnosti) predčasné. Zavedenie podmienky päťročnej praxe advokátskych koncipientov považujem za opatrenie, ktorého účinky sa prejavia až na generáciu advokátov, ktorá túto päťročnú koncipientskú prax absolvuje. Z týchto dôvodov považujem Vaše otázky za predčasne položené. Verím, že čas ukáže, že opäťovné zavedenie podmienky päťročnej praxe advokátskych koncipientov bol krok správnym smerom.

V kontexte vyššie uvedeného dodávam, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky nemá v pláne v súčasnosti prehodnocovať dĺžku povinej praxe advokátskeho koncipienta, nakoľko na takýto krok nevidí žiadny dôvod.

S pozdravom

Vážený pán
Miroslav Kadúc
poslanec
Národná rada Slovenskej republiky
Bratislava

